

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/694/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914202248
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5914202248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľov v 1/ rade : MVDr. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. A. č. XXXX/XX, XXX XX P., v rade 2/ : M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. A. č. XXXX/XXX, XXX XX P., obidvoch zastúpených Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou so sídlom G. A. I. č. XX, XXX XX P., proti odporcom v rade 1/ : MVDR. V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. A. č. XX, XXX XX P., v rade 2/ : C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. A. č. XX, XXX XX P., obidvom právne zastúpeným Mgr. Jurajom Fričom, advokátom so sídlom O. č. XX, XXX XX P., a odporcovi v rade 3/ : Ing. K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. X, XXX XX I., zastúpenému JUDr. Evou Korbeľovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, XXX XX E., o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu porušenia zákonného predkupného práva, o odvolaní navrhovateľov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C/33/2014-88 zo dňa 20.06.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu č.k. 9C/33/2014-88 zo dňa 20.06.2014 v spojení s opraveným uznesením č.k. 9C/33/2014-101 zo dňa 01.08.2014 p o t v r d z u j e.

Odporcom v 1/ a 2/ rade náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 9C/33/2014-88 zo dňa 20.06.2014 v spojení s opraveným uznesením č.k. 9C/33/2014-101 zo dňa 01.08.2014 v celom rozsahu návrh zamietol a odporcom v 1/ a 2/ rade priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 434,92 Eur, ktoré sú im navrhovatelia v 1/ a 2/ rade povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcu v 1/ a 2/ rade Mgr. Juraja Friča, advokáta, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sa domáhali, aby súd určil, že kúpna zmluva uzatvorená medzi odporcami v 1/ a 2/ rade ako kupujúcimi a odporcom v 3/ rade ako predávajúcim, ktorej vklad bol povolený Katastrálnym úradom Žilina, Správou katastra Ružomberok dňa 16.09.2013 pod číslom V 1869/13, je neplatná, a to na tom skutkovom a právnom základe, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie P., a to pod B3 v spoluvlastníckom podiele 5/3840-tín, pod B8 v spoluvlastníckom podiele 475/3840-tín, a pod B11 v spoluvlastníckom podiele 30/1920-tín a súčasne navrhovateľ v rade 1/ je podielovým spoluvlastníkom tých istých nehnuteľností zapísaných pod B17 v spoluvlastníckom podiele 115/1920-tín. Na predmetom LV č. XXXX pre k.ú. P. bola pod B10 vo veľkosti 120/1920-tín vyznačená zmena vlastníckeho práva, a to dňa 16.09.2013, kedy bol povolený zápis vkladu kúpnej zmluvy V 1869/13, kde vlastníkom pod B10 je vyznačený odporca 1/ a odporkyňa 2/. Na základe uvedenej skutočnosti majú navrhovatelia 1/ a 2/ za to, že bolo porušené ich predkupného práva ako podielových spoluvlastníkov k predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko navrhovateľom 1/ a 2/ nebol tento spoluvlastnícky

podiel zapísaný pod B10 vo výške 120/1920-tín ponúknutý na odpredaj. O tom, že dôjde k prevodu predmetného spoluvlastníckeho podielu odporca 3/ navrhovateľov 1/ a 2/ neinformoval. Navrhovateľ 1/ sa o tejto skutočnosti dozvedel sám až z LV potom, čo mu odporca 1/ listom oznámil, že sa stal väčšinovým vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Na základe uvedeného sa potom navrhovatelia 1/ a 2/ domáhajú vyslovenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu, pretože majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý vzhľadli v tom, že vyslovením relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa odstráni stav právnej neistoty medzi navrhovateľmi a odporcami, nakoľko porušením ich zákonného predkupného práva došlo k ohrozeniu ich samotné spoluvlastníckeho právo k pozemku a stavbe a tým ich právne postavenie je neisté.

Odporcovia 1/ a 2/ poukázali na to, že sa už v roku 2011 dozvedeli od navrhovateľov, že odporca 3/ im ponúkol na predaj jeho spoluvlastnícky podiel a navrhovatelia súčasne oznámili odporcom 1/ a 2/, že oni nemajú o kúpu spoluvlastníckeho podielu záujem. V roku 2012 odporcovia 1/ a 2/ kontaktovali odporcu 3/ a prezentovali mu ich záujem o kúpu jeho spoluvlastníckeho podielu, pričom odporca 3/ im potvrdil, že navrhovatelia a ani žiadni iní podieloví spoluvlastníci nemajú o kúpu jeho spoluvlastníckeho podielu záujem. Odporcovia 1/ a 2/ vedeli, že nikto iný zo spoluvlastníkov (vrátane navrhovateľov) nemá o tento spoluvlastnícky podiel záujem, preto s odporcom 3/ uzatvorili kúpnu zmluvu. Navyše vo februári roku 2012 im navrhovatelia oznámili, že ak majú záujem predajú im aj ich spoluvlastnícky podiel, avšak túto ponuku odporcovia 1/ a 2/ neakceptovali. Po nadobudnutí predmetného spoluvlastníckeho podielu odporcovia 1/ a 2/ listom zo dňa 07.10.2013 oznámili všetkým ostatným spoluvlastníkom (vrátane navrhovateľov), že tento spoluvlastnícky podiel kúpili a stali sa väčšinovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. V nadväznosti na toto oznámenie sa voči odporcom nikto nedomáhal neplatnosti uzavretej kúpnej zmluvy a až dňa 04.04.2014 bol odporcom 1/ a 2/ doručený návrh na začatie konania, z ktorého zistili, že navrhovatelia sa domáhajú vyslovenia neplatnosti uzatvorenej kúpnej zmluvy. V tejto súvislosti poukázali na závery rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/446/2002 zo dňa 13.05.2003, podľa ktorého predkupné právo zaniká i v prípade, ak spoluvlastník o zamýšľanom predaji druhým spoluvlastníkom tretej osobe vie, dá však nepochybne najavo, že o spoluvlastnícky podiel nemá záujem, a že s predajom súhlasí. V tomto prípade ide o ústne alebo konkludentne uzavretú dohodu o tom, že predkupné právo nebude uplatnené. Pokiaľ spoluvlastník výslovne prejaví vôľu vec nekúpiť, bolo by nadbytočné mu ju ešte ponúkať na predaj. Z vyššie uvedených dôvodov potom odporcovia 1/ a 2/ poukázali na to, že predkupné právo navrhovateľov zaniklo ešte pred prevodom spoluvlastníckeho podielu odporcu 3/ na odporcov 1/ a 2/, a súčasne poukázali na to, že všetci ostatní podieloví spoluvlastníci - Ing. T. W., Ing. V. W., Ing. O. W., Ing. V. M., B. L. a B. M. sa písomne vzdali svojho práva dovolať sa voči odporcovi 3/ relatívnej neplatnosti uzavretej kúpnej zmluvy, a súčasne sa voči odporcom 1/ a 2/ písomne vzdali práva domáhať sa, aby im odporcovia 1/ a 2/ ponúkli nadobudnutý spoluvlastnícky podiel na predaj s tým, že berú na vedomie zachovanie ich predkupného práva.

Odporca 3/ uviedol, že sú nepravdivé tvrdenia navrhovateľov, že na základe vyznačenej zmeny vlastníctva pod B10 na LV č. XXXX pre k.ú. P. došlo k porušeniu ich predkupného práva ako podielových spoluvlastníkov k predmetným nehnuteľnostiam z dôvodu, že navrhovateľom 1/ a 2/ nebol zo strany odporcu 3/ tento spoluvlastnícky podiel ponúknutý, a že títo o tom, že dôjde k prevodu spoluvlastníckeho podielu neboli informovaní. Poukázal na to, že boli to práve navrhovatelia 1/ a 2/, ktorí ešte v roku 2011 vstúpili do ústneho rokovania s odporcom 3/ ohľadne uplatnenia si predkupného práva a prejavili záujem o odkúpenie spoluvlastníckeho podielu odporcu 3/. Za navrhovateľov vtedy vystupovala navrhovateľka 2/, a za odporcu 3/ na základe ústneho poverenia jeho syn Ing. V. L., ktorý mal vlastne zistiť, či prejavovaný záujem zo strany navrhovateľov je seriózny a reálny. Ústne rokovania sa uskutočnili minimálne 3 krát, keď napokon zo strany navrhovateľov padla ponuka ceny, ktorú odporca 3/ neakceptoval, považoval ju až za smiešnu (jej výška bola niekoľkonásobne nižšia, ako bola kúpna cena uvedená v kúpnej zmluve, ktorej neplatnosti sa navrhovatelia domáhajú), a teda tento vyhodnotil navrhovateľov ako osoby, ktoré podľa neho nemajú vážny záujem o kúpu jeho spoluvlastníckeho podielu, a preto odporca 3/ prostredníctvom svojho syna dočasne ukončil ústne rokovania s tým, aby navrhovatelia svoju ponuku ešte prehodnotili a v prípade záujmu ho mali kontaktovať. V roku 2012 odporca 3/, keďže mal stále záujem odpredať svoj spoluvlastnícky podiel opakovane prostredníctvom syna kontaktoval navrhovateľov 1/ a 2/ ohľadom ich záujmu o kúpu, pričom z obsahu ich jednaní pre odporcu 3/ jednoznačne vyplynulo, že navrhovatelia reálny záujem o kúpu nemajú, a teda sa svojho predkupného práva vzdávajú. Následne v lete roku 2012 sa odporcovi 3/ ozvali odporcovia 1/ a 2/ zrejme majúci vedomosť o tom, že navrhovatelia o kúpu jeho podielu záujem nemajú a svoje predkupné právo nevyužívajú, a preto odporcovia 1/ a 2/ prezentovali záujem o kúpu z titulu predkupného práva. Na prvom

stretnutí medzi odporcami 1/ a 2/ a povereným zástupcom odporcu 3/, t.j. jeho synom, tento odporcom 1/ a 2/ potvrdil, že navrhovateľom bola daná ponuka na kúpu spoluvlastníckeho podielu odporcu 3/, a títo reálny záujem o kúpu neprejavili, a v ústnej rovine si dohodli základné všeobecné podmienky a vzájomné požiadavky, ktoré mali byť zahrnuté do budúcej nožnej kúpnej zmluvy. Keďže odporca 3/ oboznámia sa s výsledkom rokovania vyhodnotil odporcov 1/ a 2/ ako seriózných záujemcov o kúpu spoluvlastníckeho podielu, došlo k ich vzájomnému osobnému stretnutiu, kde si už všetci odporcovia konkrétne chceli dohodnúť podmienky kúpnej zmluvy. Pri tomto stretnutí však ponuka výšky kúpnej ceny nebola odporcami 1/ a 2/ akceptovaná, a preto k uzavretiu kúpnej zmluvy nedošlo. Následne niekedy začiatkom roku 2013 poverený zástupca odporcu 3/ sa stretol s navrhovateľkou 2/, ktorá mala aj s navrhovateľom 1/ jednoznačne vedomosť o tom, že prebehlo osobné ústne jednanie s odporcami 1/ a 2/ ohľadne podmienok kúpnej zmluvy ako i o tom, že zatiaľ medzi nimi k dohode ohľadom ceny nedošlo a sama navrhovateľka 2/ sa vyjadrovala k ponúknutej výške kúpnej ceny odporcami 1/ a 2/ ako ceny „smiešne nízkej“, a v podstate len „vzvedala výšku ponuky“, ktorú mali dať odporcovia 1/ a 2/. Až niekedy v lete roku 2013 dali odporcovia 1/ a 2/ odporcovi 3/ novú ponuku kúpnej ceny, ktorú tento už akceptoval, a v konečnom dôsledku za osobnej účasti všetkých dohodnutých strán kúpnej zmluvy došlo k vyhotoveniu a podpisu predmetnej kúpnej zmluvy dňa 21.08.2013. Ďalej zdôraznil, že pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu v konaní o určenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu pre porušenie zákonného predkupného práva musí súd posúdiť, či podaná žaloba je vhodným účinným a správne zvoleným procesným nástrojom ochrany práva žalobcov, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie nespornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie.

Súd prvého stupňa skôr ako začal vecne prejednávať návrh o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu porušenia zákonného predkupného práva zaoberal sa existenciou naliehavého právneho záujmu na určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. V tejto súvislosti konštatoval, že Občiansky zákonník nepožaduje k predaju spoluvlastníckeho podielu súhlas ostatných spoluvlastníkov, keď vyžaduje len rešpektovanie predkupného práva. Spoluvlastník veci, ktorého predkupné právo bolo porušené má nároky vyplývajúce jednak zo všeobecných ustanovení o vecnom predkupnom práve (§ 603 ods. 3 O.s.p.) a taktiež zvláštne nároky, ktoré sú stanovené v ust. § 40a v spojení s § 140 Občianskeho zákonníka. Tieto nároky sa vzájomne vylučujú, pričom oprávnený sa nemôže zároveň domáhať všetkých alebo obidvoch nárokov. Oprávnený má teda právo domáhať sa voči nadobúdateľovi spoluvlastníckeho podielu, aby mu previedol podiel za rovnakých podmienok, alebo sa môže domáhať relatívnej neplatnosti, keďže porušenie § 140 Občianskeho zákonníka má za následok relatívnu neplatnosť právneho úkonu o prevode spoluvlastníckeho podielu v zmysle ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa vychádzal z konštantnej judikatúry a konštatoval, že jediná situácia, kedy by žaloba o určenie neplatnosti z dôvodu porušenia predkupného práva, pokiaľ by ostatní spoluvlastníci, ktorých predkupné právo bolo dotknuté, nemali záujem nadobudnúť prevádzaný spoluvlastnícky podiel, mohla mať úspech je vtedy, ak by mali za cieľ zabrániť tretej osobe vo vstupe do spoluvlastníckeho vzťahu. V takomto prípade navrhovatelia znášajú dôkazné bremeno ohľadne preukázania naliehavého právneho záujmu pre určenie neplatnosti zmluvy, ako aj dôkazné bremeno preukázania naliehavého právneho záujmu, z akého dôvodu chcú zabrániť novému nadobúdateľovi získať spoluvlastnícky podiel. Pokiaľ oprávnení spoluvlastníci neponúknu alternatívne riešenie, kto by mal na miesto povinného nastúpiť, nemožno vyhovieť návrhu na rozhodnutie súdu určovacím výrokom. Nemožno totiž na povinnom spravodlivo požadovať, aby v spoluvlastníckom vzťahu zotrval, ani nemožno vynucovať zdržanie sa prevodu spoluvlastníckeho podielu z dôvodu zasahovania do jednej zo základných zložiek vlastníctva (spoluvlastníctva), a to práva nakladať s vecou. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/28/2009 zo dňa 26.05.2010. Súd prvého stupňa pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu v súdnej veci sa zaoberal aj otázkou, aký právny dôvod viedol navrhovateľov k vyvolaniu súdneho sporu ako aj tým, aké alternatívne riešenie ponúkli navrhovatelia ako oprávnení spoluvlastníci pre prípad, že by súd vyslovil neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy. Výsluchom navrhovateľov mal súd jednoznačne preukázané, že navrhovatelia vzhľadom k vysokej kúpnej cene, za ktorú odkúpili odporcovia 1/ a 2/ od odporcu 3/ predmetný spoluvlastnícky podiel, nemajú záujem o odkúpenie predmetného spoluvlastníckeho podielu, pričom ich negatívne stanovisko k predmetnej výške kúpnej ceny bolo natoľko kategorické, že za účelom ocenenia predmetnej nehnuteľnosti, si dali vypracovať aj znalecký posudok Ing. Hamackovej. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že aj v prípade, ak by súd vyslovil relatívnu neplatnosť právneho úkonu, by navrhovatelia 1/ a 2/ nemali

záujem o odkúpenie predmetného spoluvlastníckeho podielu, a to či už vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu, ktorý zodpovedá pomeru ich spoluvlastníckeho podielu k spoluvlastníckym podielom ostatných spoluvlastníkov, resp. ani celého spoluvlastníckeho podielu, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy. Pokiaľ navrhovateľka 2/ uviedla, že ona by v čase uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy ešte možno aj zvažovala odkúpenie predmetného spoluvlastníckeho podielu, avšak v súčasnosti by už túto možnosť nezvažovala, a to s poukazom na postoj ostatných spoluvlastníkov, ktorí sa v podstate vzdali predkupného práva, a preto, aj keby jej bol ponúknutý celý spoluvlastnícky podiel prevádzaný odporcom 3/, tak by predmetný spoluvlastnícky podiel už nemala záujem v rámci uplatnenia predkupného práva odkúpiť. Z výpovede navrhovateľa 1/ vyplynulo, že naliehavý právny záujem na určení vzhladol v tom, že v prípade vyslovenia relatívnej neplatnosti predmetného úkonu by sa pôvodným spoluvlastníkom stal odporca 3/ a odporcovia 1/ a 2/ by už neboli majoritnými spoluvlastníkmi. V tomto smere súd poukazuje na to, že odporcu 3/ nemôže nikto nútiť, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu a tým vyhovel požiadavke navrhovateľov. Navyše aj v prípade vyslovenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu by, s poukazom na stanoviská ostatných spoluvlastníkov okrem navrhovateľov 1/ a 2/, boli jedinými potenciálnymi záujemcami o odkúpenie predmetného spoluvlastníckeho podielu opätovne iba odporcovia 1/ a 2/ (ostatní podieloví spoluvlastníci, s výnimkou navrhovateľov 1/ a 2/ a odporcov 1/ a 2/, sa vo vzťahu k odporcom vzdali práva domáhať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, a súčasne sa vzdali práva domáhať sa voči odporcom 1/ a 2/, aby im bol ponúknutý na predaj nadobudnutý spoluvlastnícky podiel, čím de facto akceptovali existujúci stav). Na základe uvedeného potom prvostupňový súd konštatoval, že vyslovenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu by potom nevytvorilo právny rámec, ktorý by bol zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Z hľadiska splnenia kvalifikačných predpokladov existencie naliehavého právneho záujmu by obrana navrhovateľov spočívajúca v tom, že v prípade nevyslovenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu by odporcovia 1/ a 2/ zostali byť majoritnými spoluvlastníkmi (čo by malo dopad na navrhovateľov 1/ a 2/ ohľadne nebytových priestorov, ktoré má v nájme navrhovateľ 1/), bola podľa názoru prvostupňového súdu dôvodná iba v prípade, ak by navrhovateľa 1/ a 2/ mali záujem o odkúpenie predmetného spoluvlastníckeho podielu. Keďže súd prvého stupňa nezistil naliehavý právny záujem navrhovateľ v 1/ a 2/ na podaní takéhoto návrhu, návrh ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol postupom podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Navrhovatelia 1/ a 2/ podali proti rozsudku okresného súdu odvolanie. Uviedli, že s rozhodnutím nesúhlasia a trvajú na tom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu navrhovateľov 1/ a 2/ vyhovie v celom rozsahu v zmysle ich žalobného návrhu. Zdôraznili, že každý podielový spoluvlastník je povinný svoj podiel ponúknuť najprv na predaj ostatným podielovým spoluvlastníkom, s ktorými je v podielovom spoluvlastníctve, či majú záujem jeho podiel nadobúdať za rovnako stanovených podmienok, aké musia mať obligatórne náležitosti kúpnej zmluvy, a to určenie ceny za prevod svojho spoluvlastníckeho podielu, splatnosť kúpnej ceny ako aj zákonnej lehoty od doručenia písomnej ponuky na predaj svojho podielu ostatným podielovým spoluvlastníkom. Ak túto zákonnú povinnosť podielový spoluvlastník nerešpektuje a prevedie svoj spoluvlastnícky podiel v prospech tretej osoby, majú právo ostatní podieloví spoluvlastníci domáhať sa v trojročnej lehote vyslovenia relatívnej neplatnosti tohto prevodu, kúpnej zmluvy. V konaní nebolo preukázané zo strany odporcov, že navrhovateľom 1/ a 2/ bol ponúknutý v písomnej podobe výkup predkupného práva a odporcovia nepreukázali, že by si túto ponuku voči navrhovateľom 1/ a 2/ splnili, preto odvolatelia majú za to, že návrh navrhovateľov 1/ a 2/ je dôvodný. Nemožno súhlasiť so závermi okresného súdu, že navrhovateľa 1/ a 2/ nepreukázali naliehavý právny záujem, ktorý je daný podľa odvolateľov už tým, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu môže obstáť z pohľadu naliehavého právneho záujmu. Preto nesúhlasia so závermi okresného súdu, že navrhovateľ 1/ a 2/ nepreukázal naliehavý právny záujem na vyslovení relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 21.08.2013. Naliehavý právny záujem preukázali navrhovatelia dostatočne a riadne, že došlo k porušeniu ich predkupného práva priamo zo zákona, keď pred úmyslom predat' svoj spoluvlastnícky podiel v podiele 120-1920-tín k pozemku, a to KN C parc. č. 811/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 649 m² a k stavbe, a to budove súp. č. XXXX postavenej na pozemku KN C parc. č. 811/1 zast. plochy a nádvoria o výmere 649 m² a zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. P., odporca 3/ písomne neponúkol navrhovateľom 1/ a 2/. Navrhli preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel a odporcov 1/, 2/,3/ zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľom 1/ a 2/ trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a v spojení

s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli odvolatelia v podanom odvolaní sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia tak ako vyplýva z cit. ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľov, na ktorých založili svoje odvolacie dôvody, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní boli úspešní žalovaní 1/ a 2/, ktorí si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a preskúmaním spisového materiálu ani odvolací súd žiadne trovy nezistil, preto rozhodol, že žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.